

Biologický hodiny tikají a je logický, že analgetika jíš
a doufáš, že v sobě utišíš pocit, že slyšíš tikání.
Zkoušíš ho přehlušit zvukem televize, necháš do hlavy hustit vi
ze,
že svůj život postavíš snadno jak domeček z Lega, podstupuješ m
asírky ega.

Jenže i přes tyhle masáže, přestože stále se kasáš, že
to ještě dokážeš, a že všem ukážeš, že to všem natřeš, stejně t
ušíš
že je to jen blbý alibi, že se ti tvůj život zas až tak nelíbí,
že tam uvnitř ti něco chybí.

R: Ptáš se, jak tvůj život vyzní,
až vysílání televizní skončí.
A kolem bude jenom zrnění,
a bude konec televizního vysílání!

Jsi poučenej divák a víš, že po každý krizi následuje zvrát
a ty den co den vycházíš z vrat s vírou, že s každý katastrofy
si vezmeš ponaučení
a zase bude fajn - ale ono to tak není a ty si žiješ ten svůj s
eriál a to jediný, co tě žene dál.
Tvá jediná opora je na svůj život se dívat shora, jak ta postav
ička dole v jednom kole
zas dostává do těla a nic si z toho nedělá, jako kdyby věděla,
že ten život, co vypadá jako noční můra je jenom habaďúra na di
váky a taky
že hrdina v poslední chvíli všechno překoná
a pak padne opona

R:

V televizi je tma a ty koukáš na oblohu, náhle máš potřebu dovo
lat se Bohu,
ale má tam schránku tak mu píšeš SMS o tom, jak ti chybí láska
- ať se sexem či bez.
A přepadá tě smutek, žiješ vypůjčený životy a vlastní ti utek.
Chybí ti Bůh, chybí ti sex - láskou či bez - na to dneska sere
pes

R: